

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br.Sl-1035/75
od 20.V 1975.

Vijeće: Ivo Bešker, Franjo Gložinić, dr Janko Koščević
motornog
Sigurnost cestovnog saobraćaja - Vozač cestovnog/vozila
koje se kreće za drugim motornim vozilom, mora svoje vo-
zilo držati na takvoj udaljenosti od vozila ispred sebe,
koja mu omogućava da izbjegne sudar sa tim vozilom u
slučaju da ono naglo uspori svoje kretanje ili se izne-
nada zaustavi - Ako se na putu izvan naselja motorna vo-
zila kreću u koloni čija ukupna dopuštena težina prema-
šuje 3.500 kg, ili čija dužina iznosi više od 10 metara,
vozači moraju održavati razmak izmedju vozila od najma-
nje 100 metara - Vozač koji prouzroči štetu vozilu ispred
sebe uslijed toga što nije držao propisani razmak izmedju
vozila postupa s grubom nepažnjom

Tužitelj je oštećenik - Privremena zajednica zdravstvenog osiguranja radnika, V. Utužuje Autosobraćajno poduzeće "D" iz Z, čiji je radnik u vršenju službe upravljači motornim vozilom (kamionom šleperom) povrijedio pješaka zdravstvenog osiguranika tužitelja u saobraćajnoj nezgodi, održavajući premali razmak od vozila koje je bilo ispred šlepera tuženoga. Potražuje s naslova naknade štete nanesene fondovima zdravstvenog osiguranja iznos od 1.200.- dinara, koliko je isplatio na ime naknade umjesto osobnog dohotka povrijedjenom zdravstvenom osiguraniku.

Nesporno je izmedju stranaka da je radnik tuženoga, vozač kamiona šlepera, osudjen pravomoćnom presudom krivičnog suda za počinjeno krivično djelo i da je u krivičnom postupku utvrđeno da je udaljenost izmedju vozila kojim je upravljač osudjeni vozač kamiona šlepera i vozila koje je bilo ispred kamiona šlepera iznosila manje od jedne polovice propisane udaljenosti, te da je uslijed toga vozač kamiona bio prinudjen naglo zakočiti, te je skrenuo u lijevo i povrijedio tužiteljевог osiguranika.

Sporno je izmedju stranaka da li je šteta prouzročena fondovima zdravstvenog osiguranja običnom ili grubom nepažnjom vozača kamiona šlepera - radnika tuženoga.

Prvostepeni sud usvojio je tužbeni zahtjev pozivom na propis čl.165, st.1. Osnovnog zakona o organizaciji i financiranju socijalnog osiguranja, koji je bio na snazi

u vrijeme kada se dogodila prometna nezgoda. Prema ocjeni prvostepenog suda radi se o gruboj nemarnosti vozača kamiona šlepera, radnika tuženog, i dosljedno tome tuženi je obvezan da tužitelju naknadi prouzročenu štetu.

Drugostepeni sud je odbio žalbu tuženoga i potvrdio prvostepenu presudu uz slijedeće obrazloženje:

Ispitujući pobjajanu presudu u granicama žalbenih razloga ovaj drugostepeni sud nalazi da je na temelju utvrđjenog činjeničnog stanja pravilno primijenjeno materijalno pravo.

Po čl.15. Osnovnog zakona o sigurnosti saobraćaja na putevima (Sl. list SFRJ, br.15/70), vozač je dužan držati vozilo na takvoj udaljenosti od drugih vozila u prometu, da s obzirom na brzinu kretanja vozila i na druge okolnosti prometa ne izaziva opasnost i ne ometa druge vozače, a naročito je dužan držati potreban razmak od drugih vozila prilikom mimoilaženja, pretjecanja ili obilaženja drugog vozila ili kad se kreće usporedo ili iza drugog vozila.

Prema odredbi čl.53. istog zakona, vozač motornog vozila koje se kreće za drugim motornim vozilom, mora svoje vozilo držati na takvoj udaljenosti od vozila ispred sebe koje mu omogućava da izbjegne sudar s tim vozilom u slučaju da ono naglo uspori svoje kretanje ili se iznenada zaustavi, a kada se na putu izvan naselja kreću jedno za drugim motorna vozila, čija ukupna dopuštena težina premašuje 3.500 kg, ili dužina iznosi više od 10 metara, vozači su dužni da izmedju svakog od tih vozila drže razmak od najmanje 100 metara. Iz utvrđjenog činjeničnog stanja proizlazi da je udaljenost izmedju vozila bila oko 50 m, dakle vozač kamiona šlepera nije držao potrebnii razmak iza vozila ispred sebe, a takav način vožnje pod okolnostima koje su utvrđjene kao nesporne je gruba nepažnja.

V.V.

Bilješka.- Štetni dogadjaj desio se za vrijeme važnosti Osnovnog zakona o sigurnosti saobraćaja iz 1970, dakle prije stupanja na snagu novele tog Zakona objavljene u Službenom listu SFRJ, broj 17/74. u kojoj je bivša odredba čl.53. nešto drukčije normirana u čl.83. Unatoč tome objavljujemo gornju presudu, jer bitno pitanje koje je u njoj raspravljano, naime da se u ovakvim i sličnim slučajevima radi o gruboj nepažnji vozača, navedenom promjenom zakona nije tangirano.

V.V.